

NIEUWSBRIEF ALGEMEEN BESTUUR

CONGREGATIE VAN DE BROEDERS VAN ONZE-LIEVE-VROUW VAN LOURDES

nummer 53, september 2017

VIJFTIG JAAR CONGREGATIONELE AANWEZIGHEID IN BRAZILIË

In de vorige nieuwsbrief kon u lezen dat de Congregatie vijftig jaar aanwezigheid in Brazilië viert. Ter gelegenheid van deze heugelijke gebeurtenis zijn twee Braziliaanse broeders de Atlantische Oceaan overgestoken om de zonen en dochters van Glorieux te betrekken bij deze viering. Wat hierna volgt, is een verslag van hun verblijf.

BEZOEK

Van 4 tot 16 augustus doorkruisten de broeders Antonio de Amorim en Danilso Estevão België en Nederland om met medebroeders, zusters van barmhartigheid, vrienden en goede bekenden van de broeders vijftig jaar congregationele aanwezigheid in Brazilië te vieren. Voor br. Marc Etienne, die vele jaren in Brazilië heeft geleefd en die beide broeders kent, was dit een zeer aangenaam weerzien. Om praktische redenen kon br. Pedro Goossens niet ontbreken: samen met br. Ton Houdé fungeerde hij als gelegenheidstolk tijdens deze *grand tour*. Br. Herman Yosef Gultom uit Indonesië, het jongste lid van het algemeen bestuur, voegde zich tijdens de eerste week van het bezoek bij het internationale gezelschap.

Broeders en zusters kregen uitgebreid informatie over vijftig jaar congregationele aanwezigheid in Brazilië. Daartoe werden in Eindhoven, in Oostakker en in Ronse bijeenkomsten georganiseerd waarbij het publiek kon horen en zien hoe de broeders vandaag aan hun apostolaat gestalte geven, en hoe men tegelijkertijd tracht jonge Brazilianen te begeistern voor het broederleven. Het zal de oplettende luisteraars trouwens niet ontgaan zijn dat dat apostolaat eigen accenten heeft en dat de broeders zeer gevoelig zijn voor de oproep van paus Franciscus om missionair actief te zijn en de vreugde van het evangelie uit te dragen.

Zuster Cecile D'heer, br. Carlos, zr. Hildegard Arfeuille en br. Danilso bij het standbeeld van Glorieux te Ronse.

Op hun beurt maakten beide broeders van nabij kennis met de geschiedenis van stichter Glorieux en van de Congregatie door de voornaamste historische plaatsen te bezoeken. Daartoe behoorden in België, in West-Vlaanderen, onder meer het geboortehuis van de Stichter - ter plaatse gekend als de *Rode Duiventil* - en de parochiekerk van Sint-Denijs, alsook het kleinseminarie in Roeselare. In Oost-Vlaanderen deed het gezelschap de stad Ronse aan: de crypte van de Sint-Hermeskerk, de resten van de Sint-Pieterskerk, de grote markt en het standbeeld van Glorieux in het stadspark. De groep verplaatste zich ook naar het nabijgelegen gehucht Louise Marie en nadien naar Heldergerm bij Aalst. In de Sint-Baafskathedraal te Gent werd ruim stilgestaan bij de portretten en graven van de bisschoppen van Gent die een bepalende rol hebben gehad hebben in de activiteiten van Glorieux en van de Congregatie. In Smetlede, waar Glorieux parochieherder was van 1866 tot aan zijn dood in 1872, werd halt gehouden aan de kerk en de voormalige

pastorie. Een piekfijn gerestaureerde gedenksteen aan de muur van de kerk herinnert aan die periode.

In Nederland werd het *broederpad* (een historische wandelroute door Dongen die voert langs 22 plaatsen waar de broeders van 1892 tot 2009 hebben gewoond en gewerkt) afgelopen. Hartelijke ontvangsten viel het gezelschap telkens te beurt in de conventen te Eindhoven, Den Bosch en Vught. In Vessem werden twee interessante projecten bezocht waarbij nog steeds broeders betrokken zijn.

De overleden medebroeders werden niet vergeten: de reizigers namen de tijd voor een bezoek aan de begraafplaatsen te Dongen, te Vught-Voorburg en uiteraard te Oostakker, waar de Stichter zijn laatste rustplaats heeft. Op 15 augustus – Onze-Lieve-Vrouw Hemelvaart – werd samen met de broedergemeenschap van Zorgcampus Glorieux in Oostakker de jubilea van vier broeders gevierd.

Tijdens hun verblijf vonden de broeders onderdak bij de broeders in het generalaat te Oostakker en in het broederhuis gelegen in de Sint-Jorisstraat te Den Bosch.

De aangepaste wooncultuur van broeders en zusters, in vele gevallen samen met andere religieuzen en leken in woon- en zorgcentra zal zeker de aandacht getrokken hebben van de Braziliaanse medebroeders.

Br. Antonio en Danilso zijn niet met lege handen naar Brazilië teruggekeerd. Zij kregen een zorgvuldig ingepakte buste van stichter Glorieux mee die - net zoals beide broeders - behouden is aangekomen.

br. Ton Houdé - meer foto's op facebookpagina Congregação Dos Irmãos De Nossa Senhora De Lourdes

BEZOEK AAN ETHIOPIË

In september bracht de algemeen overste, br. Ton Houdé, een kort maar intens bezoek aan de broeders en de congregatieve projecten in Ethiopië. Ethiopië, de jongste loot aan de congregatieve boom, is aan de directe zorg van het algemeen bestuur toevertrouwd.

Een hoogtepunt tijdens deze reis vormde het uitspreken van de eerste geloften van br. Dawit Abebe Shoro. Twee broers van hem waren aanwezig, evenals medebroeders, vrienden en collega's van het werk. De plechtigheid was eenvoudig en inspirerend, en het feest dat erop volgde vrolijk. Br. Dawit werkt op het laboratorium van het Saint Gabriel Catholic Health Center.

In juni zijn er vier aspiranten gekomen, en een novice en een postulant zijn in opleiding in het vooruitzicht van het leven in de Congregatie. Bemoedigend, maar tegelijkertijd uitdagend want ons kader van begeleiders is gering. Behalve dat onze eigen broeders, en heel speciaal br. Hugo, zich inspinnen, zoeken zij daarom ook hulp van buiten de Congregatie. Aan de toekomst wordt gewerkt doordat br. Abebe Leykum een opleiding volgt voor vormingsverantwoordelijke in Nairobi (Kenia).

De aspiranten maakten een prettige en sportieve indruk. De meesten houden van voetballen, volleyen en tafeltennis.

(vlnr) Broeders Ton, Carlos, Jan Klein Overmeen en Herman in Reinier van Arkel te Den Bosch.

Met br. Hugo Verhulst, br. Isayas en br. Wossen, die het bestuur van het district Ethiopië vormen, werd veel overlegd. Hopelijk levert dit goede vruchten op in de komende periode.

Br. Dawit wordt op traditionele wijze gehuldigd met trom, dans en handgeklap.

Met de verantwoordelijken van alle projecten waar de Congregatie en de broeders bij betrokken zijn, werd gesproken en waar mogelijk kon ik iets zien van wat die projecten in de praktijk betekenen voor vele mensen in nood. Dat gaat o.a. van kraamzorg en zorg voor de moeders in het gezondheidscentrum, van mannen en vrouwen in achterstandssituaties die leren een eigen handeltje op te zetten om in het levensonderhoud te voorzien, van zorg voor gehandicapte kinderen en wezen, van voorlichting om hiv te voorkomen, van het bouwen van toiletblokken en het opknappen van huisjes voor de bewoners van arme wijken, tot het voorzien van maaltijden voor dakloze ouderen. Deze opsomming is verre van volledig.

Op de laatste dag van mijn bezoek bezochten we een vrouw van wie de helft van het huis in het riviertje naast haar huis was verdwenen ten gevolge van hevige regenval. De andere helft is niet te gebruiken. Ze logeert met haar kind in het kleine huisje van de burens. Gekeken gaat worden of er geholpen kan worden, en zo ja, hoe. Gelukkig was ze niet thuis toen de verzakking plaatsvond.

U ziet wel, in Ethiopië kan en moet nog heel wat gedaan worden. Onze broeders doen dat niet alleen. Vele leken zetten er hun schouders onder. Eén van hen is Christina Maasdam die heel wat van de organisatie van de projecten op haar schouders neemt en samen met br. Theo van den Boer achter fondsen aan gaat.

We hopen dat broeders én medewerkers onverdroten doorgaan de werken van barmhartigheid, dat zijn goede werken, in de praktijk te brengen.

br. Ton Houdé

AANGENAME KENNISMAKING MET ...

De tijd dat het algemeen bestuur uitsluitend een zaak was van Belgen en Nederlanders ligt al een tijdje achter ons. Nu broeders uit het buitenland de hoogste verantwoordelijkheid dragen, heeft de redactie aan de bestuursleden gevraagd zich in de nieuwsbrief aan de lezers voor te stellen. In de vorige nieuwsbrief kon u kennismaken met br. Ton Houdé. Deze keer is het de beurt aan br. Franklin Clemencia.

Zoals men het vroeger zei, ben ik een zogenaamde late roeping. In 1976, op 27-jarige leeftijd, heb ik mij bij de broeders aangesloten en in 1978 mijn eerste professie gedaan. Geboren en getogen in Curaçao, waren mijn eerste contacten met de broeders van 1969 toen ik mij aansloot bij de beweging "Drecha Cas". Een soort bouwroede is dat die samen met oudere jongens van de jeugdbeweging op zaterdag en in de vakantie vervallen huisjes van de eilandbewoners herstelden. De vriendschap met de broeder die de leiding had, leidde tot een nadere kennismaking met de broeders. Vóór 1969 kende ik geen enkele broeder aangezien ik altijd bij fraters op school had gezeten. Na mijn studies als onderwijzer heb ik gesolliciteerd bij een broederschool en daar kennis gemaakt met andere broeders. Door de vriendschap met deze broeders

kreeg ik steeds meer inzicht in het werk en de levenswijze van de broeders. Langzamerhand ontstond bij mij dan ook het verlangen om ook te zijn zoals zij: een broeder. Schertsend zei ik later altijd tegen de fraters dat ik voor de broeders heb gekozen omdat ik bij hen op school had gezeten.

Op Curaçao is het strand nooit veraf.
Br. Franklin begeleidt de jeugd tijdens een recreatieve uitstap.

Ik stond zes jaar voor de klas en achtentwintig jaar was ik schoolhoofd. Mijn hele loopbaan speelde zich af op dezelfde school. Daarnaast heb ik met veel plezier gewerkt in een van de armere wijken van Curaçao.

In 2004 werd ik gekozen tot lid van het provinciaal kapittel. Tijdens dat kapittel werd ik door de leden gekozen als vertegenwoordiger van de provincie op het algemeen kapittel. Het kapittel ging toen voor de eerste keer door in een niet-Europees land, met name Indonesië. Ik was meteen een hele ervaring rijker. Ik maakte kennis met een heel ander gebiedsdeel van onze Congregatie. Sindsdien heb ik aan alle kapittels als lid deelgenomen.

Vorig jaar ben ik in het algemeen bestuur gekozen, nota bene als vicaris. Het kwam onverwachts, maar Gods wegen blijven onvoorspelbaar. Het betekent meer lange verplaatsingen, en deelnemen aan de bestuursprocessen op het hoogste niveau van de Congregatie. Ook hier weer een late roeping.

BROEDERS VERLATEN DEFINITIEF VUGHT

De laatste twee broeders in Vught zijn op 5 september 2017 naar Eindhoven verhuisd. Broeder Theo Rath en br. Harrie van Schaijk hebben de deur van het convent in Vught achter zich dichtgetrokken en wonen sindsdien bij de medebroeders in klooster Depoorter (adres: Glorieuxlaan 4 te 5613 LN Eindhoven).

Op zondag 3 september hebben de broeders Theo Rath en Harrie van Schaijk afscheid genomen van de parochie Edith Stein in Vught. Pastoor Mesch had dit afscheid georganiseerd en tijdens de eucharistieviering van elf uur memoreerde hij de vele verdiensten van de broeders, zowel in het onderwijs op de Aloysiuschool en de Willibrordusschool als in de verpleging op Voorburg. Daarnaast dankte de pastoor de broeders voor de vele verdiensten in het jeugdwerk, o.a. de toneelclub, de R.K. Jeugdcentrale met o.a. het Jeugdcentrale koor, de J.E.E.P., J.J. Carnaval, voetbalclub Zwaluw, het jeugdwerk in Rozenoord. Na de viering werd iedereen in de gelegenheid gesteld afscheid van de broeders te nemen.

De Congregatie is honderdeenendertig jaar actief geweest in Vught, en niet te vergeten, van 1953 tot 1969 was het juvenaat gevestigd op Mariaoord in Vught.

bron: bestuur Nederlandse provincie

HET LAATSTE WOORD

In de volgende nieuwsbrief brengen we verslag uit van de dienstreis naar Indonesië. Immers, eind oktober zullen drie Indonesische broeders hun geloften voor het leven uitspreken ten overstaan van br. Ton Houdé, die bovendien heel de maand oktober in Indonesië zal zijn voor een eerste grondige kennismaking met de broeders en de werken sinds zijn verkiezing tot algemeen overste in 2016.

GENERALAAT
SINT-JOZEFSTRAAT 1
9041 OOSTAKKER (BELGIË)

GENERALAAT.FNDL@TELENET.BE
[HTTP://BROEDERS-OLV-LOURDES.WEEBLY.COM/](http://broeders-olv-lourdes.weebly.com/)
(+32) 09 251 01 85